

PŘEDMLUVA

Před pár lety jsme pro sociální pracovníky Dětského krizového centra hledali nového, „dobrého“ supervizora. Dostali jsme doporučení na Mgr. Janu Březinovou. Supervizi nám vede od roku 2015. Jana je osoba s přesahem do různých profesí – působí nejenom jako supervizor, ale i jako systemický psychoterapeut pro děti a dospělé, a to v oblasti poruch chování, vztahů, psychosomatických potíží a léčby neplodnosti. Před pár lety se rozhodla pracovat i jako školní psychoterapeut, což mně osobně udělalo největší radost. A velkou radost mám i z této knihy.

Považuji za podstatné uvést, že Jana je citlivý, vstřícný a velmi lidský „nezmar“. Nikdy nic nevzdá, hledá řešení a dožaduje se oprávněné změny, ať už se změna týká samotného dítěte, rodiče nebo odborníka (zástupce instituce).

Jsem velmi ráda, že se rozhodla napsat publikaci o krizových situacích ve škole. Janino pojetí knihy je velmi praktické a doslova ušité na míru vám, školským pracovníkům, ať již jste pedagogy, psychology, poradenskými či sociálními pracovníky nebo vychovateli.

Vnímám, že pohled na význam školy se výrazným způsobem mění. V minulosti jsme jí připisovali úlohu „jen“ jako vzdělávací instituci. Škola, kde děti tráví poměrně hodně času, se však stává prostorem, kde můžeme být pozorovatelem psychické pohody či nepohody dětí. A často býváme svědky různých krizových situací v jejich životě. Právě v situacích, kdy je v krizi samotné dítě, si nemůžeme dovolit zůstat jen v roli pozorovatele, ale musíme být aktivními aktéry v pomoci či ochraně dítěte (viz kapitola o syndromu CAN nebo kapitola o sebevražedném pokusu či jednání aj.). Jedná se o situace, které jsou pro vás velmi náročné.

V poslední době máme všichni osobní zkušenost s krizovými situacemi, ať už jsou spojené s protiepidemickými opatřeními souvisejícími s onemocněním covid-19, nebo s válkou, která se odehrává na Ukrajině. Ano, jsou to situace, které jsou pro nás všechny nové a které jsme neočekávali. Stávají se pro nás velkou výzvou.

Každý z nás krizi v osobním či rodinném životě čelí po svém. Někdo ji dovede zvládnout sám, někdo potřebuje odbornou pomoc. Někdo se s krizí dovede vypořádat rychle, jiný potřebuje více času. Děti však s řadou krizových situací potřebují